

پیام "مبارزان کمونیست" بمناسبت اول ماه مه

مبارزان کمونیست

هشتم اردیبهشت ماه هشتاد و هفت

رفقای کارگر!

بار دیگر روز اول ماه مه، روز اعلام همبستگی جهانی طبقه کارگر، روزی که بورژوازی جهان ناظر رژه صدها میلیون تن از گورکنان خویش است فرا میرسد. در این روز طبقه کارگر با بانك رسا و با اعتماد بنفسی که شایسته طبقه ایست که آینده از آن اوست، به بورژوازی و مدافعینش اعلام میدارد که صف ما از همه استثمارگران و سرمایه داران مفتخور جدا بوده و در نقطه مقابل آنهاست. پرولتاریا صراحتا اعلام میکند که ما و بورژوازی به دودنیای متفاوت و متضاد تعلق داریم. یکی به دنیای کارودیگری به دنیای سرمایه، یکی که جهان را ساخته و دیگری که جهان را به بند کشیده. در ایران تحت حاکمیت رژیم سرمایه اسلامی، تمام تلاشهایش را بخرج میدهد تا از مراسم مستقل طبقه کارگر و برپایی مارش روز جهانی کارگر، جلوگیری کند. در این روز از یکسو به همه نوکران و پاسداران و جاسوسان خود آماده باش میدهد. و از سوی دیگر از احمدی نژاد تا خانه کارگر، با گسیل همه مدافعین با نقاب و بی نقاب خویش به تجمعات کارگران، با استفاده از رادیو و تلویزیون و مطبوعات، ریاکارانه از "مهرورزی" و عدم تخصم بین کارگر و سرمایه داران و دولت داد سخن میدهد. تن دادن طبقه کارگر به جو رو بردگی سرمایه را مدح و ستایش میکند و انسانهایی را که تمام نیروی حیاتی شان وسیله تمرکز ثروت و مکننت در دست اقلیتی بیکاره گشته است، به آشتی با خود دعوت می نماید.

رفقای کارگر!

ما بخشی از اردوی بی شمار کار هستیم. ما سالهاست که جشن اول ماه مه، حق برگزاری جشن اتحاد و همبستگی با دیگر خواهران و برادران کارگرممان در سطح جهان را با نیروی خویش به بورژوازی ایران تحمیل کرده ایم. نباید اجازه دهیم که رژیم جنایتکار اسلامی حق انجام مراسم مستقلمان را در این روز نیز به بهانه های مختلف از ما بگیرد. ما باید جشن اول ماه مه امسال را هر چه باشکوهتر در مجامع خودمان و جدا از مجامعی که جمهوری سرمایه اسلامی با زور و فریب و تهدید بوجود می آورد برگزار کنیم. پاسخ ما به تجمعات فرمایشی رژیمو عدم شرکت در آن است. شعار ما در این روز باید از یکسو علیه بیدادگریهای جمهوری جنایتکار اسلامی و از دیگر سو جزئی از خواستها و دستاوردهای طبقه کارگر جهانی باشد؛

فقر و فلاکت بی پایان و بی مرز، حلقوم طبقه کارگر را در این سالها فشرده است، اخراج و بیکاری در سطح وسیع و گسترده، بی حفاظتی و عدم امنیت اقتصادی و جانی به بخش تفکیک ناپذیر زندگی طبقه کارگر، تبدیل شده است، در روز جهانی کارگر ما باید در تجمعات خود، در کيفرخواستهای خود علیه وضع موجود اعلام جنگ بکنیم. طبقه کارگر باید امسال مصاف اصلی خود را علیه فلاکت و عدم امنیت اقتصادی متمرکز کند. مبارزه ما و مصاف دور آتی ما علیه

فقر و فلاکت است.

اخراج و بیکار سازیهای وسیع نیز بخشی از مصافهای اصلی ما در اول مه امسال است، با ابزار تشکل یابی هم طبقه ایهایمان، در مراکز کار و تولیدی برپایی مجمع عمومی و وارد کردن اراده توده ای کارگران، علیه فقر و فلاکت و بیکار سازی مبارزه وسیع را دامن بزنیم.

آزادی زندانیان سیاسی، جلوگیری از اعمال خشونت‌های پلیسی و جلوگیری از امنیتی و نظامی کردن محیط های کار، ابزاری که رژیم جنایتکار اسلامی برای سرکوب اعتراضات و اعتصاب کارگران در یکسال گذشته با شدت و حدت بالایی به آن متوسل شده، بخشی دیگر از مصافهای کنونی جنبش کارگری است.

رفقای کارگر!

همه واقعیات، همه بیدادگریهائی که سرمایه داری در چهار گوشه دنیا بما و هم طبقه های ما روا میدارد ثابت میکند که تنها راه نجات از این نظام گندیده و ظالمانه، چیزی جز مبارزه یکپارچه و متحد طبقه ما برای واژگونی آن نیست. سوسیالیسم پاسخ طبقه کارگر به سرمایه داری است.

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر

مبارزان کمونیست

مه ۲۰۰۸